

ve sexuele activiteit voor de gezondheid en de creativiteit van de enkeling. Eo ipso kan het niet anders of deze activiteit moet schadelijk zijn voor de creatieve groei van de samenleving die dit toelaat (31).

V. 2. b. 2. Zorgvuldige, systematische, inductieve vergelijkingen van de heersende sexuele gebruiken in a) prelitteraire samenlevingen met verschillende graden van culturele en sociale organisatie; b) historische samenlevingen in hun groei- en verval tijd; (waarvan Unwin's studie een waardevol voorbeeld is) brengt aan het licht dat voorrechtelijke en buitenechtelijke vrijheid afneemt, naarmate de samenleving op een hogere graad van organisatie staat.

„In de gehele geschiedenis van de mensheid is niet één geval bekend van een samenleving die een rationalistische cultuur bereikt heeft zonder dat de vrouwen” (de opvoeders tijdens de eerste levensjaren van de nieuwe generatie) „geboren en groot gebracht werden in een streng toegepast patroon van trouw aan één man”.

„In aanmerking genomen dat voorechtelijke kuisheid en een strikt monogaam huwelijk, in ieder geval voor de vrouwen, een maximale beperking inhouden voor de sexuele vrijheid (uitgezonderd het absolute celibaat dat bij algemene toepassing de groep zou doen uitsterven), zien wij dat die beschavingen die het langst strikt zijn gebleven in het handhaven van hun sexuele code, de hoogste niveaus bereikt hebben”. „Overtredingen kwamen natuurlijk voor, maar werden eenstemmig afgekeurd en streng gestraft. Deze beperkingen van de sexuele activiteit stelden de samenleving in staat een enorme reserve aan sociale energie op te bouwen, die zijn uitweg vond in een creatieve groei – intellectueel, esthetisch, religieus en sociaal”.

„Voorts is er geen voorbeeld bekend van een gemeenschap die deze hoge (rationalistische) positie op de culturele schaal bleef innemen nadat minder strenge sexuele gewoontes de meer beperkende gebruiken hadden vervangen”. „Wanneer de heersende groep en de samenleving in haar geheel hun voorschriften versoepelen, treedt gewoonlijk binnen drie generaties een cultureel verval op”. „Dit tijdsverschil tussen het optreden van de verruiming der sexuele mogelijkheden en het verval van de creativiteit is het gevolg van het feit dat de nieuwe generatie tijd nodig heeft om te worden „opgevoed” in het nieuwe gedragspatroon” (32).

V. 2. b. 3. Tenslotte zijn er de recente „experimenten”, waarvan het